

[Riishøj]

der jo nogen uenighed om. Sagen rejser også spørgsmålet om de meget høje klassekvotienter og de overbelagte skoler nord for København, både i Københavns amt og i Frederiksborg amt.

Det er det, der er baggrunden for spørgsmålet, og jeg håber at få et klart svar på, om ministeren stadig væk fastholder sin oprindelige beslutning i denne sag.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Når spørgeren her i sine indledende bemærkninger siger, at det spørgsmål har været rejst, hvor store gymnasier det er rimeligt at have i København, vil jeg sige, at det har mig bekendt ikke, i hvert fald ikke i nogen af de synspunkter, der har været forelagt for mig, været inddraget i debatten.

Spørgsmålet om klassekvotienter har heller ikke været noget spørgsmål, idet det klart fra ministeriets side har været tilkendegivet, at det, vore tal er baseret på, er klassekvotienter på 24, nemlig det, loven fastsætter som maksimum, og ikke det, vi i en nød- og overgangssituation har været nødt til at gå op på.

Men så vil jeg godt give spørgeren ret i, at spørgsmålet om Ordrup gymnasium har været diskuteret endog overordentlig livligt. Jeg skal ikke lægge skjul på, at debatten efter min mening har været ført på et – lad mig bruge et fredeligt udtryk – ufuldstændigt grundlag. Det er amtskommunerne, der har ansvaret – og det er formentlig ikke spørgeren ubekendt, at det er amtskommunerne, der har ansvaret – for planlægningen af kapaciteten på gymnasieskolerne.

Det er heller ikke spørgeren ubekendt, går jeg ud fra, at Københavns amtskommune allerede for en del år siden gjorde opmærksom på, at der i løbet af 1980'erne ville opstå det problem, at der ikke længere ville være elever, når vi ser på deres geografiske bopælsplacering, til de mange skoler, der er placeret i Københavns nordøstegn, mens der omvendt ikke ville være skoler til de mange elever, der ville komme fra Københavns vest- og sydvestegn, og dertil kommer så det problem, at de skolebygninger, der eksisterer i nordøstområdet, er gamle skoler, som ikke fuldt ud opfylder de krav, som man under andre forhold finder det rimeligt at stille til en gymnasieskole af i dag.

Spørgeren gør opmærksom på, at talmaterialet har spillet en væsentlig rolle i debatten,

og det er jeg overordentlig enig i. Jeg har givet udtryk for, at jeg ikke finder, talmaterialet har været seriøst nok, men jeg må beklage, at de tidsmæssige rammer for spørgetiden ikke tillader mig at gå nærmere ind i en redegørelse for dette materiale. Jeg vil dog gerne give spørgeren det løfte og tilsagn, at jeg ved en anden lejlighed og gerne snarligt vil bruge tid på at redegøre for disse ting over for spørgeren.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg bl.a. på baggrund af den debat, der har været ført i de seneste uger, for øjeblikket er ved at undersøge nogle nærmere detaljer i talmaterialet, og jeg har bedt om nogle oplysninger, som jeg endnu ikke har fået, men jeg er altså ved at analysere nærmere nogle detaljer i materialet. Jeg skal love spørgeren, at jeg i en situation, der er, kan jeg se på formanden, mindre tidsmæssigt begrænset end denne, skal give detaljer.

Formanden:

Ja, der er stadig væk kun 2 minutter.

Riishøj (SF):

Ja, nu ved jeg ikke, hvordan jeg skal tolke svaret, men jeg håber, at jeg skal tolke det sådan, at der er en åbning på vej med hensyn til at overveje i hvert fald to ting: for det første det forhold, at det er Ordrup gymnasium, altså ét bestemt gymnasium, der skal være offer for en bestemt nedgang, hvis den kommer i Københavns amt. Jeg ved ikke, om jeg skal tolke det sådan, at undervisningsministeren vil overveje, om det er ét bestemt gymnasium, der skal være offer for nedgangen, eller om man måske skulle lade det være – hvad skal man sige? – et kollektivt ansvar for mange gymnasier i amtet.

Det andet er spørgsmålet om, hvad man skal lægge til grund for en nedlæggelse af et gymnasium. Bør det ikke snarere være den faktiske søgning til et gymnasium end en forhåndsfastlæggelse af et bestemt gymnasium? Jeg håber, der kommer en opblødning i hvert fald af de to spørgsmål.

Med hensyn til det sidste, om klassekvotienter osv., går min indvending nærmest på, at man begynder at drøfte nedlæggelser, samtidig med at man har klassekvotienter i gymnasierne på 28–29, og at man stadig væk nord for København har meget store gymna-